

Wrocław 20.04. 2010

Pracownicy Instytutu Immunologii
i Terapii Doświadczalnej PAN
im. Ludwika Hirszfelda
ul. Rudolfa Weigla 12
53-114 Wrocław

Szanowny Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
p/o Prezydenta RP

Szanowny Panie Marszałku i Panie Prezydencie,

Niniejszym listem zwracamy się z prośbą o interwencję w sprawie artykułu 104. ustawy o Polskiej Akademii Nauk dotyczącego **zasad wynagradzania pracowników instytutów PAN.**

W ministerialnym uzasadnieniu do projektu ustawy czytamy:

*„W zakresie zatrudniania pracowników naukowych PAN, obok szeregu rozwiązań sprzyjających rozwojowi kadry na początkujących etapach kariery naukowej, wprowadzone zostały również przepisy, które mają na celu **ujednolicenie przepisów ustawy o PAN z przepisami ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym.**”*

Niestety w wyniku prac w komisji sejmowej utworzono artykuł 104, który w żaden sposób nie ujednolica przepisów, a nowe zasady wynagradzania pracowników instytutów naukowych PAN stawiają nas w jeszcze gorszej sytuacji:

*Art. 104: Zasady wynagradzania pracowników instytutów określa się w **zakładowych układach zbiorowych pracy albo w zakładowych regulaminach wynagradzania.***

Oznacza to, że płace wysoko wykwalifikowanej kadry naukowej Polskiej Akademii Nauk będzie ograniczała na wszystkich stanowiskach jedynie ustawowa płaca minimalna, podczas kiedy dla pracowników uczelni obowiązuje powiązana z kwotą bazową, a więc waloryzowana, siatka płac. Najwyższe zdziwienie musi budzić również fakt, że jednocześnie przyjęto artykuł zachowujący regulację płac na drodze rozporządzeń dla **wszystkich pozostałych pracowników PAN** (pracowników pomocniczych jednostek naukowych oraz innych jednostek organizacyjnych, członków Akademii, prezesów, przewodniczących i wiceprzewodniczących rad kuratorów: Art. 12, 32, 105), oprócz nas - pracowników instytutów naukowych podlegających PAN (Art. 104). Nie jest dla nas zrozumiałe, dlaczego w taki sposób traktuje się pracowników państwowych jednostek naukowych, którzy realizują 6 ustawowych zadań, kluczowych z punktu widzenia innowacyjności, rozwoju i przyszłości polskiej nauki, z 12 realizowanych przez wszystkich pracowników PAN. Przyjęte rozwiązanie jawi się więc jako uderzająca niesprawiedliwość, ale też jako wyraźny błąd systemowy.

Od początku prac nad Ustawą o PAN postulujemy **powiązanie siatki wynagrodzeń pracowników naukowych z kwotą bazową** oraz **urealnienie finansowania instytutów PAN.** Wielokrotnie zabieraliśmy głos podczas konsultacji społecznych, apelując do Ministerstwa, Sejmu i Senatu o zwrócenie uwagi na problemy pracowników instytutów badawczych PAN. Zwracaliśmy się o powiązanie stawki wynagrodzenia zasadniczego pracowników instytutów w sposób analogiczny do ustaleń dla pracowników uczelni wyższych zatrudnionych na takich samych stanowiskach, poprzez procentowe odniesienie do kwoty

bazowej określonej w ustawie budżetowej (Art. 151 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym). Do naszych głosów przyłączyły się i poparły apel inne instytuty PAN w Polsce, znajdujące się w podobnej sytuacji. Na 52 posiedzeniu Senatu odbyła się dyskusja o problemach, na które już od dawna próbujemy zwrócić uwagę (sprawozdanie z obrad senatu str. 83-109). Nawet pani Minister Barbara Kudrycka w finalnym momencie prac nad ustawą zapewniła, że przyjrzy się sytuacji Instytutów Polskiej Akademii Nauk, które właśnie zreformowała (sprawozdanie z 1 dnia 52 posiedzenia senatu, str. 89, <http://www.senat.gov.pl/k7/dok/sten/index.htm>).

Zwracamy się do Pana jako Prezydenta z gorącym apelem o wystąpienie w naszej obronie i skierowanie artykułu 104 ustawy o Polskiej Akademii Nauk do ponownego rozpatrzenia przez sejm oraz wprowadzenie następującej poprawki:

art. 104 otrzymuje brzmienie:

"Art. 104. Warunki wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników instytutów określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw nauki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, ustalając wysokość minimalnej i maksymalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego w odniesieniu do poszczególnych stanowisk oraz wysokość i warunki przyznawania innych składników wynagrodzenia tak, aby wysokość przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w instytucie, w poszczególnych grupach pracowników w relacji do kwoty bazowej określonej w ustawie budżetowej dla pracowników wymienionych w art. 5 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1255, z późn. zm.) nie była niższa:

- 1) w grupie stanowisk profesorów zwyczajnych – od 391,8 %,*
 - 2) w grupie stanowisk profesorów nadzwyczajnych, profesorów wizytujących i adiunktów - od 261,2 %,*
 - 3) w grupie stanowisk asystentów - od 130,6 %,*
 - 4) w grupie pozostałych pracowników - od 130,6 %*
- kwoty bazowej określonej w ustawie budżetowej, z uwzględnieniem zasady, że wysokość indywidualnych stawek poszczególnych składników wynagrodzenia pracowników instytutu ustala dyrektor."*

Popieramy dążenie do zwiększenia konkurencyjności w nauce. Nie kwestionujemy zasady, że to dyrektorzy instytutów ustalają ostateczne stawki wynagrodzeń pracowników. Pragniemy też podkreślić i zwrócić uwagę, że nasze protesty nie są wymierzone przeciwko Koleżankom i Kolegom pracującym na uczelniach wyższych, ani przeciwko wybranym pracownikom PAN, których lepiej potraktowano w przedmiotowej ustawie. Chcielibyśmy, aby wszyscy naukowcy w Polsce byli godziwie wynagradzani za swoją pracę. Postulujemy jedynie zrównanie naszych praw z tymi, które przewidziano dla innych grup badaczy. Jesteśmy głęboko przekonani, że można jeszcze naprawić błąd usankcjonowany w ustawie.

Szersze uzasadnienie naszego stanowiska prezentujemy w załączeniu.

Z wyrazami szacunku

W imieniu pracowników:

Uzasadnienie

1. Czy można pozwolić, aby w społeczeństwie budowanym na wiedzy naukowcy byli opłacani na poziomie ustawowej pensji minimalnej?

Możliwość negocjowania dobrych warunków wynagrodzeń pozostaje fikcją w zderzeniu z realnym poziomem finansowania instytutów PAN. Nie możemy więc przyjąć argumentacji, że instytuty mają swobodę ustalania wynagrodzeń na drodze umów pracowników z dyrekcją. Poza wąską grupą najlepiej finansowanych jednostek taka swoboda nie istnieje (patrz pkt. 3 uzasadnienia). Od lat jesteśmy opłacani na minimalnym poziomie (minimalne pensje przewidziane dotąd w rozporządzeniach ministerialnych- obecnie przestają obowiązywać) a teraz to minimum będzie mogło swobodnie się obniżać, aż do poziomu minimalnej pensji ustawowej. Czy można pozwolić, aby w ten sposób traktowani byli pracownicy naukowcy w społeczeństwie opartym na wiedzy (ang. knowledge based society)?

2. Sytuacja pracowników naukowych instytutów PAN już jest zła

Nie jest tak, że problem płac kadry naukowej instytutów PAN pojawi się dopiero z chwilą wprowadzenia przedmiotowej ustawy. Już dziś stoimy w obliczu absurdalnej sytuacji, na której rozwiązanie byłaby szansą dobra ustawa o PAN: niektóre pozycje zaszeregowania specjalistów PAN znalazły się poniżej ustawowej pensji minimalnej, a np. adiunkt PAN może otrzymywać wynagrodzenie zasadnicze na poziomie 1890 złotych brutto, podczas gdy adiunkt uczelni nie mniej niż 2710 złotych. Taka sytuacja dotyczy wszystkich stanowisk (tabele poniżej). Wprawdzie np. adiunkt PAN może (teoretycznie) otrzymywać wynagrodzenie zasadnicze prawie 5 tysięcy złotych, ale wszyscy pracownicy naszego Instytutu otrzymują wynagrodzenie zasadnicze na poziomie równym lub bliskim minimalnej płacy przewidzianej dla danego stanowiska. W przyjętej właśnie ustawie zlikwidowano jakiekolwiek dolne ograniczenia płac. Doprowadzi to do dalszej degradacji finansowej i tak już źle opłacanej kadry naukowo-badawczej PAN, a w konsekwencji zrujnuje kapitał ludzki tych instytutów.

Dotychczasowe regulacje płac w PAN i uczelniach wyższych:

Załączniki do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 17 marca 2009 r. (poz. 414)

Załącznik nr 1

TABELA
MIESIĘCZNYCH STAWEK WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO PRACOWNIKÓW NAUKOWYCH

Stanowisko	Kwota w złotych
1	2
Profesor	2 770–10 000
Docent	2 340– 7 000
Adiunkt	1 890– 4 920
Asystent	1 810– 3 840

Załącznik nr 2

TABELA MIESIĘCZNYCH STAWEK WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO BIBLIOTEKARZY DYPLOMOWANYCH
I DYPLOMOWANYCH PRACOWNIKÓW DOKUMENTACJI I INFORMACJI NAUKOWEJ

Stanowisko	Kwota w złotych
1	2
Starszy kustosz dyplomowany, starszy dokumentalista dyplomowany	2 080–4 740
Kustosz dyplomowany, dokumentalista dyplomowany	1 890–4 200
Adiunkt biblioteczny, adiunkt dokumentacji i informacji naukowej	1 890–3 420
Asystent biblioteczny, asystent dokumentacji i informacji naukowej	1 510–2 700

Uczelnie wyższe:

UCZELNIE 2006 (OBOWIĄZUJĄCE)

Dziennik Ustaw Nr 251

— 12876 —

Poz. 1852

Załączniki do rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 grudnia 2006 r. (poz. 1852)

Załącznik nr 1

TABELA A

MIESIĘCZNYCH STAWEK WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO
NAUCZYCIELI AKADEMICKICH ZATRUDNIONYCH NA STANOWISKACH
NAUKOWO-DYDAKTYCZNYCH, NAUKOWYCH I DYDAKTYCZNYCH

Lp.	Grupa stanowisk	Stanowisko	Stawka wynagrodzenia zasadniczego w złotych
1	profesorów	profesor zwyczajny	3.830,00 – 10.000,00
		profesor nadzwyczajny posiadający tytuł naukowy albo tytuł w zakresie sztuki, profesor wizytujący posiadający tytuł naukowy albo tytuł w zakresie sztuki	3.570,00 – 8.000,00
		profesor nadzwyczajny posiadający stopień naukowy doktora habilitowanego lub doktora albo stopień doktora habilitowanego lub doktora w zakresie sztuki, profesor wizytujący posiadający stopień naukowy doktora habilitowanego lub doktora albo stopień doktora habilitowanego lub doktora w zakresie sztuki	3.270,00 – 7.000,00
2	docentów, adiunktów i starszych wykładowców	docent, adiunkt posiadający stopień naukowy doktora habilitowanego albo stopień doktora habilitowanego w zakresie sztuki	3.060,00 – 6.000,00
		adiunkt posiadający stopień naukowy doktora albo stopień doktora w zakresie sztuki, starszy wykładowca posiadający stopień naukowy doktora albo stopień doktora w zakresie sztuki	2.710,00 – 4.920,00
		starszy wykładowca nieposiadający stopnia naukowego albo stopnia w zakresie sztuki	2.150,00 – 3.840,00
3	asystentów, wykładowców, lektorów i instruktorów	asystent	1.740,00 – 3.120,00
		wykładowca, lektor, instruktor	1.690,00 – 3.180,00

TABELA B

MIESIĘCZNYCH STAWEK WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO
NAUCZYCIELI AKADEMICKICH ZATRUDNIONYCH NA STANOWISKACH
PRACOWNIKÓW DYPLMOWANYCH BIBLIOTEKARZY I DYPLMOWANYCH PRACOWNIKÓW
DOKUMENTACJI I INFORMACJI NAUKOWEJ

Lp.	Stanowisko	Stawka wynagrodzenia zasadniczego w złotych
1	Starszy kustosz dyplomowany, starszy dokumentalista dyplomowany	2.350,00-4.740,00
2	Kustosz dyplomowany, dokumentalista dyplomowany	2.040,00-4.200,00
3	Adiunkt biblioteczny, adiunkt dokumentacji i informacji naukowej	1.890,00-3.420,00
4	Asystent biblioteczny, asystent dokumentacji i informacji naukowej	1.530,00-2.700,00

3. Finansowanie instytutów PAN wymaga urealnienia, ponieważ jego obecny stan uderza bezpośrednio w kadrę naukową, niszcząc kapitał ludzki tych jednostek

Blokowanie dochodów pracowników naukowych PAN na najniższym poziomie wiąże się z systemem finansowania jednostek PAN, opartym na dotacjach, które w ciągu ostatniej dekady właściwie nie ulegały zmianom, waloryzacji czy dostosowaniu do warunków rynku i gospodarki. To niewiarygodne, a jednak różnica w kwocie rocznych dotacji dla Instytutu Immunologii i Terapii Doświadczalnej PAN na przestrzeni ostatnich 12 lat wyniosła niewiele ponad 15% (rok 1999: 7 262 600 zł i rok 2010: 8 675 840 zł). W tym czasie w Polsce mieliśmy do czynienia z łącznym spadkiem wartości pieniądza o około 50%, a średnia płaca w kraju uległa podwojeniu (1466.65 zł M.P. z 1999r nr 4 poz.27; 3102,92 zł Dz.Urz. GUS nr 4 poz.4 z 16.01.2009). Znacznie więcej niż o 50% podrożały paliwa, prąd, materiały budowlane itp., decydujące o kosztach funkcjonowania placówek naukowo-badawczych. Trzeba więc zdać sobie sprawę, że dotacja w ten sposób uległa drastycznej redukcji poprzez samo zaniechanie jej waloryzacji. Trudno dziwić się Dyrekcji Instytutu, że nie proponuje pracownikom płac innych, niż na minimalnym poziomie. Tymczasem Instytut Immunologii i Terapii Doświadczalnej PAN zakwalifikował się w ostatnich latach do tzw. pierwszej kategorii jednostek naukowych, zdobył tytuł Centre of Excellence i utrzymuje bardzo dobre wyniki naukowe. Budzi więc nasze najgłębsze rozgoryczenie fakt systematycznego pogarszania naszych warunków płacowych. Zwieńczeniem kariery naukowej staje się minimalne wynagrodzenie zasadnicze- profesora – pracownika Polskiej Akademii Nauk: 2770 zł brutto.

4. Jednostka naukowa może być konkurencyjna i skuteczna w konkursowym systemie rozdziału środków na działalność naukową, zarówno na poziomie krajowym jak i europejskim, tylko posiadając trwałą bazę i dobre zaplecze, w tym zaplecze kadrowe

Nie zgadzamy się z próbami przedstawiania płac zasadniczych i dotacji statutowych instytutów badawczych jako środków „łatwych”, które powodują wyłącznie rozleniwienie kadry i złe gospodarowanie. Już od bardzo dawna poziom finansowania instytutów PAN nie pozwala na rozleniwienie. Dla nas są to środki stanowiące absolutnie niezbędną bazę, umożliwiającą efektywne poruszanie się we w pełni przez nas akceptowanym środowisku funduszy konkursowych. Efektywnie zdobywamy te środki, zarówno w zwykłych grantach ministerialnych jak i projektach w ramach funduszy europejskich. Przecież dotacja dla naszego instytutu to około 8,6 mln złotych, co daje około 700 tys miesięcznie. W instytucie pracuje łącznie około 190 osób, zatrudnionych na różnych stanowiskach technicznych, administracyjnych i naukowych od doktorantów do profesorów oraz personelu zarządzającego. Oznacza to, że na wszystkie koszty brutto zatrudnienia jednej osoby, łącznie ze składkami pracodawcy, a także na jej działalność (naukową, laboratoryjną lub administracyjną), z jednostkowymi kosztami mediów, utrzymania budynku, napraw i remontów, etc. przypada średnio kwota 3700 złotych miesięcznie. Fakt, że instytut wykazuje bardzo dobre wyniki naukowe i wysoką aktywność zawdzięczamy tylko środkom konkursowym. Podobnie inwestycje aparaturowe i budowlano-remontowe.

Chcemy z całą mocą podkreślić, że poważne konkursy, na czele z tymi rozdzielającymi środki Unii Europejskiej, wymagają stabilnej sytuacji jednostki. Poza bardzo dobrą bazą lokalową i sprzętową, wymagają też mocnego zespołu badawczego,

wykazującego biegłość w wykorzystywanych technikach i duże doświadczenie w temacie. Tego nie będziemy w stanie spełnić, jeśli nasze zespoły ulegną rozpadowi. Co więcej, np. projekty w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka (również realizowane w naszym instytucie) wymagają, aby po ustaniu finansowania jednostka samodzielnie podtrzymywała aktywność oraz wskaźniki wygenerowane przez projekt, w tym wskaźniki zatrudnienia i to przez okres kilku lat. Część koniecznych wydatków instytutu, na czele z nagłymi naprawami specjalistycznego sprzętu i częścią kosztów utrzymania budynku, należy do kosztów niekwalifikowalnych w realizowanych na bieżąco grantach. Ciągłość pracy badawczej zabezpiecza wtedy tylko dotacja statutowa. Zabezpiecza ona również ciągłość prac w wypadku występujących niestety opóźnień w przekazywaniu zatwierdzonych środków konkursowych. Do realizacji takich właśnie zobowiązań i do jak największej konkurencyjności i skuteczności w systemie konkursowym służy baza zapewniana nam przez dotację.

5. Warunki zatrudnienia pracowników PAN innych niż pracownicy instytutów badawczych zostały zabezpieczone w przedmiotowej ustawie

Pragniemy zaznaczyć, że Komisja Sejmowa i Sejm przyjmując proponowaną Ustawę o Polskiej Akademii Nauk nakłada na Ministra właściwego ds. nauki obowiązek określenia warunków wynagradzania, z uwzględnieniem ich kwalifikacji i funkcji, dla wszystkich pozostałych pracowników PAN (pracowników pomocniczych jednostek naukowych i innych jednostek organizacyjnych, członków Akademii, prezesów, przewodniczących i wiceprzewodniczących rad kuratorów: Art. 12, 32, 105), oprócz nas, pracowników instytutów naukowych podlegających PAN, Art. 104). Nie jest dla nas zrozumiałe, dlaczego w taki sposób traktuje się pracowników państwowych jednostek naukowych, którzy realizują 6 ustawowych zadań, kluczowych i zdecydowanie ważniejszych, z punktu widzenia innowacyjności, rozwoju i przyszłości polskiej nauki, z 12 realizowanych przez wszystkich pracowników PAN.

Instytuty PAN znalazły się w sytuacji, w której będąc „podstawowymi jednostkami naukowymi” (Art. 42) „państwowej instytucji naukowej” (Art. 1 pkt 1) w rzeczywistości znalazły się poza systemem efektywnego finansowania nauki w Polsce.

6. Marnowanie potencjału instytutów badawczych PAN nie może być mylone z oszczędnością

Część przeciwników bronionego przez nas rozwiązania w rzeczywistości zamierza kosztem pracowników instytutów naukowych PAN realizować oszczędności w finansowaniu nauki w Polsce. Jednakże w Polskiej Akademii Nauk pracuje łącznie około 8000 osób, które wywierają znaczący wpływ na rozwój nauki w Polsce. Zajmujemy wysokie miejsca w rankingach jednostek naukowych. Stanowimy jedynie około 10% kadry naukowej w Polsce. Nie wierzymy, że Rzeczpospolitej nie stać na zapewnienie tak małej grupie osób godnych warunków wynagradzania. Trudno też sądzić, aby przyjęte w ustawie o PAN rozwiązania zapewniały realne oszczędności dla Państwa. Działania te przywodzą na myśl raczej próby likwidacji instytutów PAN i to za pomocą „brania głodem”.

7. Wieloetatowość? Nie, dziękuję.

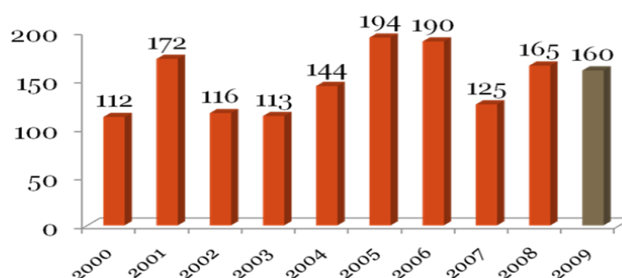
Bezpośrednim źródłem patologii w postaci wieloetatowości, a co najważniejsze: przyzwolenia dla niej, jest wysokość wynagrodzeń pracowników naukowych. Nie można nie dostrzegać ani ignorować tego faktu.

Co więcej, młodsza kadra naukowa naszego instytutu nie może podejmować dodatkowego zatrudnienia, co zostało rozwiązane na poziomie regulaminowym. Adiunkci, asystenci czy specjaliści mogą pracować dodatkowo na takich zasadach, jak pracownicy we wszystkich innych działach gospodarki: popołudniu, w soboty i niedziele lub w nocy. Doktoranci w ogóle nie mogą podejmować zatrudnienia będąc uczestnikami Studium Doktoranckiego. Protestujemy przeciwko domyślnemu zakładaniu, że nasza sytuacja nie jest aż tak zła, jak na to wskazują pensje zasadnicze, ponieważ zawsze mamy otwartą drogę do dodatkowego zatrudnienia. Nie jest to prawdą, ale przede wszystkim zdecydowanie sprzeciwiamy się rozumieniu wieloetatowości jako formy niedoskonałego radzenia sobie z żenującym poziomem płac w nauce. Trudno się dziwić, że spełnia ona taką rolę w sytuacji, kiedy profesorowi PAN można zaproponować wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 2770 złotych brutto, a od października 2010 (przewidywane wejście w życie nowej ustawy o PAN) 1317 złotych brutto miesięcznie.

8. Dydaktyka w PAN

Akceptowanie sytuacji, w której płace pracowników naukowych PAN są znacząco niższe niż płace pracowników uczelni często jest uzasadniane obecnością dydaktyki realizowanej w uczelniach. Jest to nieuczciwe z następujących powodów:

- Nie jest prawdą, że w instytutach PAN nie jest realizowana dydaktyka. W naszym instytucie (IITD PAN) dydaktyka jest realizowana spontanicznie (t.j. bez nakazu pensum) oraz bez wynagrodzeń z tego tytułu (t.j. dla dobra Nauki) a liczba studentów wykonujących prace magisterskie (ok. 50/rok), licencjackie, badawcze i staże studenckie kształtowała się w ostatnich latach następująco:

- Instytut prowadzi Studium Doktoranckie (ponad 30 osób) finansując je w pełni ze środków własnych instytutu.
- Czas zajęty na uczelniach przez dydaktykę jest w instytucie przeznaczony na pracę naukową, czy można przyjąć, że praca ta jest wykonywana bez wynagrodzenia?

- Do końca lat 90-tych stawki wynagrodzeń dotyczące uczelni wyższych oraz PAN były identyczne. Nie zmienił się od tego czasu charakter pracy i zakres obowiązków obu grup naukowców. Istniejące obecnie różnice są wyłącznie efektem powiązania płac w uczelniach z kwotą bazową przy braku takiego powiązania w instytutach PAN. Nikt nigdy nie przeprowadził też formalnego wyliczenia, ile warta jest godzina pracy dydaktycznej (pensum to 210 godzin rocznie, zwykle zatrudnienie to około 170 godzin miesięcznie), a ile praca polegająca na prowadzeniu badań naukowych. My przekonaliśmy się na własnej skórze, że w przypadku np. adiunkta PAN otrzymującego minimalne wynagrodzenie zasadnicze (t.j. 1890 zł/msc) jest to około 10 zł/h brutto. Nawet dla nisko wykwalifikowanego personelu byłyby to nieatrakcyjne i całkowicie niekonkurencyjne warunki zatrudnienia.

9. Proponowane przez nas rozwiązanie już istnieje w prawodawstwie a nasz problem został zauważony w parlamencie

Rozwiązanie kwestii godnych płac naukowców PAN było w czasie prac Sejmu nad ustawą wielokrotnie postulowane zarówno przez NSZZ Solidarność PAN jak i obywatelską inicjatywę zmierzającą do ujednolicenia przepisów w tej materii z ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym z 27 lipca 2005, w której obowiązuje następujący zapis:

Art. 151

1. Warunki wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej do czasu objęcia ich układem zbiorowym pracy lub regulaminem wynagradzania określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, ustalając:

1) wysokość minimalnej i maksymalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego w odniesieniu do poszczególnych stanowisk oraz wysokość i warunki przyznawania innych składników wynagrodzenia tak, aby wysokość przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w uczelni publicznej, w poszczególnych grupach pracowników w relacji do kwoty bazowej określanej w ustawie budżetowej dla pracowników wymienionych w art. 5 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 110, poz. 1255, z późn. zm.12)) nie była niższa:

a) w grupie stanowisk profesorów - od 391,8%,

b) w grupie stanowisk docentów, adiunktów i starszych wykładowców, starszych kustoszy dyplomowanych, starszych dokumentalistów dyplomowanych, kustoszy dyplomowanych i dokumentalistów dyplomowanych, a także adiunktów bibliotecznych i adiunktów dokumentacji i informacji naukowej - od 261,2%,

c) w grupie stanowisk asystentów, wykładowców, lektorów, instruktorów, asystentów bibliotecznych, asystentów dokumentacji i informacji naukowej - od 130,6%,

d) w grupie pracowników niebędących nauczycielami akademickimi od 130,6%

kwoty bazowej określanej w ustawie budżetowej, z uwzględnieniem zasady, że wysokość indywidualnych stawek poszczególnych składników wynagrodzenia pracowników uczelni ustala rektor;

Na 52 posiedzeniu Senatu propozycję poprawki wprowadzającej dla instytutów PAN rozwiązania analogiczne do tych dla uczelni wyższych poparło 33 Senatorów, w tym również Senatorów Platformy Obywatelskiej (przeciw 46).

10. Liczymy na to, że Rząd dotrzyma obietnicy

Jeszcze raz zwracamy uwagę na deklaracje złożone przez autorów projektu ustawy o PAN przed przystąpieniem do parlamentarnych prac nad jej treścią:

*„W zakresie zatrudniania pracowników naukowych PAN, obok szeregu rozwiązań sprzyjających rozwojowi kadry na początkujących etapach kariery naukowej, wprowadzone zostały również przepisy, które mają na celu **ujednolicenie przepisów ustawy o PAN z przepisami ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym.**”*